

сж работили пушки, пищови, ножове, барутъ и др. Имало и четири черешови топове, както презъ априлското възстание.

Всичко това Раковски узналъ, като порастналъ. Въ него пламналъ огънь за борба съ турцитъ. Поискалъ да се бори така, както сж се борили чичовцитъ и вуйчо му.

Участие въ черковната борба. Въ Цариградъ Раковски се запознава съ голѣмитъ дейци за духовно освобождение — съ Неофитъ Бозвели, родомъ отъ Котелъ, и съ Илариона Макариополски и се нарежда съ тѣхъ въ борбата противъ гърцитъ.

Браилско възстание. Раковски чулъ, че въ Ромънския градъ Браила избѣгалитъ тамъ българи готвятъ бунтъ. Веднага той заминава за Ромъния, подготвя една чета, която да се прехвърли отсамъ Дунава и да повдигне българския народъ на възстание. Ромънцитъ узнали това и решили да попрѣчатъ на четата, нападнали я, когато се качвала на лодката да мине Дунава, и я обезоржили. Раковски билъ хванатъ и осъденъ на смъртъ. Но, защото ималъ гръцки паспортъ, ромънитъ го предали на гръцкия консулъ, да го изпрати въ Гърция, за да го накажатъ тамъ. Изъ пжтя Раковски сполучилъ да избѣга и заминалъ за Франция.

Добри Чолаковъ

НА ПРОЩАВАНЕ

Сбогомъ, драгий ми Асѣне, Знаешъ, колко ме е ядъ,
па си спомняй и за мене! че съмъ щъркелъ въ тоя
свѣтъ!

Азъ отивамъ въ тѣзъ страни, Не за друго — за това,
гдето нѣма зимни дни. че съ неукъ съмъ глава!

А пъкъ ти оставашъ тука Сбогомъ, драгий ми Асѣне,
да се учишъ на наука. па учи и зарадъ мене!

Дръжъ се здраво, пръвъдаси Пръвъ бжди, а до година
и отъ мързелъ се пази! пакъ ще дойда на коминя.

Лжчезаръ Станчевъ